

GRAN CANARIA

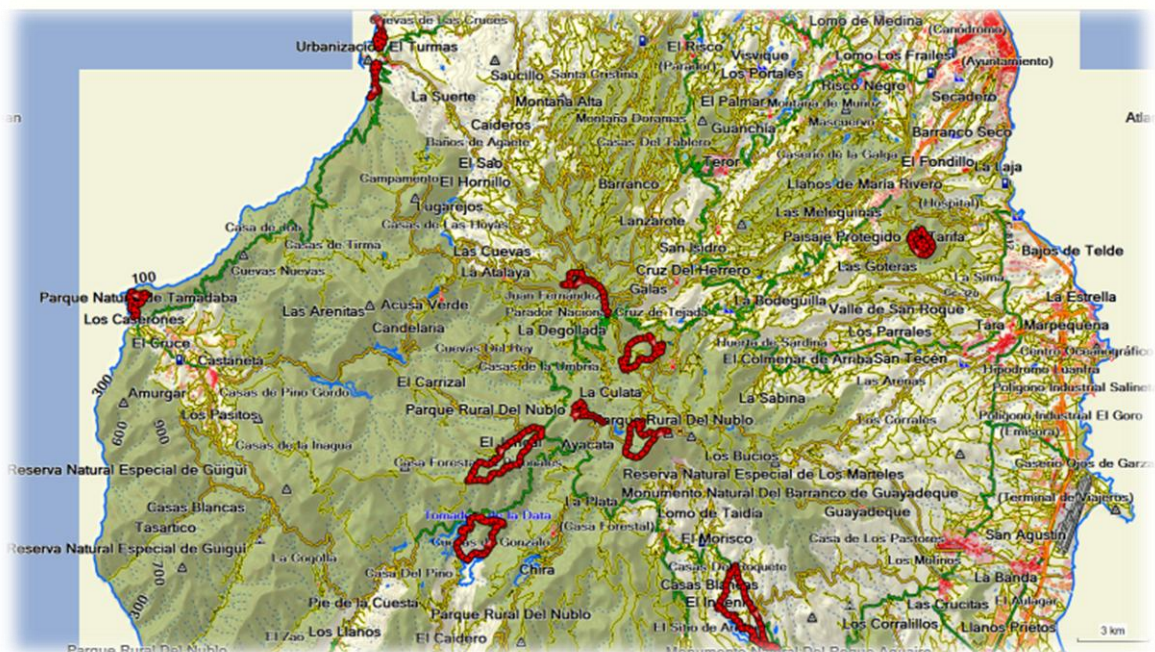

Jànuari 2011
deel 3

BESCHRIJVING TOCHT

Gran Canaria heeft een ronde vorm met een diameter van ongeveer 50 km. Het eiland is vooral bekend om zijn zonnige stranden. Evenwel heeft het binnenland ongeveer duizend km aan wandelpaden. Voor een wandelaar heeft het eiland heel wat te bieden. Er is een verscheidenheid van landschappen : duinen contrasteren met subtropische dalen, barranco's (ravijnen) met palmenoases en glinsterende stuwmeren. Verder zijn er nog dennenbossen, bergweiden, kliffen die 800 meter lager in zee storten en bizarre monolieten.

Alle wandelingen die we hier gemaakt hebben staan beschreven in de Rother wandelgids van Gran Canaria. Hieronder een kaartje met daarop de wandelingen die we gedaan hebben. Het zijn de dikke felgekleurde rode wandelingen.

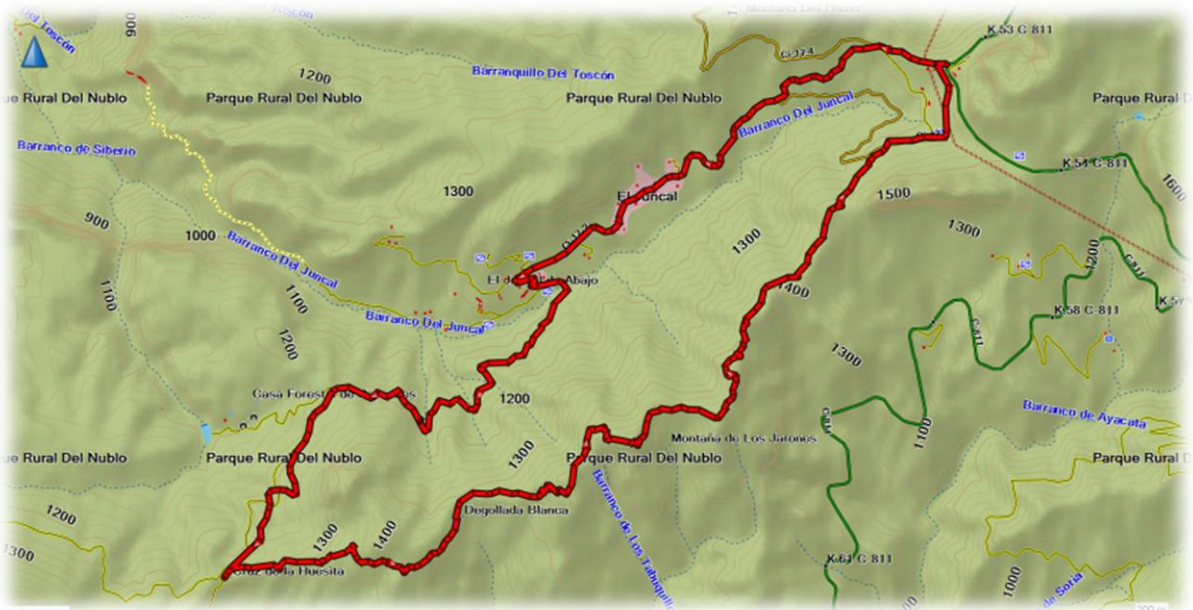
DEELNEMERS

Vlnr; Josine (Knokke), Myriam (Blanden), Ludwig (Merchtem) en Guido (Merchtem).

Zondag 8 januari 2017

- Soort : Luswandeling Nr. 32
- Plaats : Bergpas van Aserrador
- Afstand : 11 km
- Stijgen : 650 m
- Dalen : 650 m
- Duur : 5 uur

Met een vlucht van Brussels Airlines zijn we gisteren geland op Gran Canaria. We hebben van een Engels echtpaar een woning (zie foto) gehuurd met 4 slaapkamers met zicht op zee.

Vandaag doen we een luswandeling van Asserador naar het Cruz de la Huesita. Het is een hoogtep pad boven de Barranco del Juncal.

El Juncal (zie foto hierboven) is een godvergeten gehucht maar de wandeling in het gebergte boven het gehucht is spectaculair.

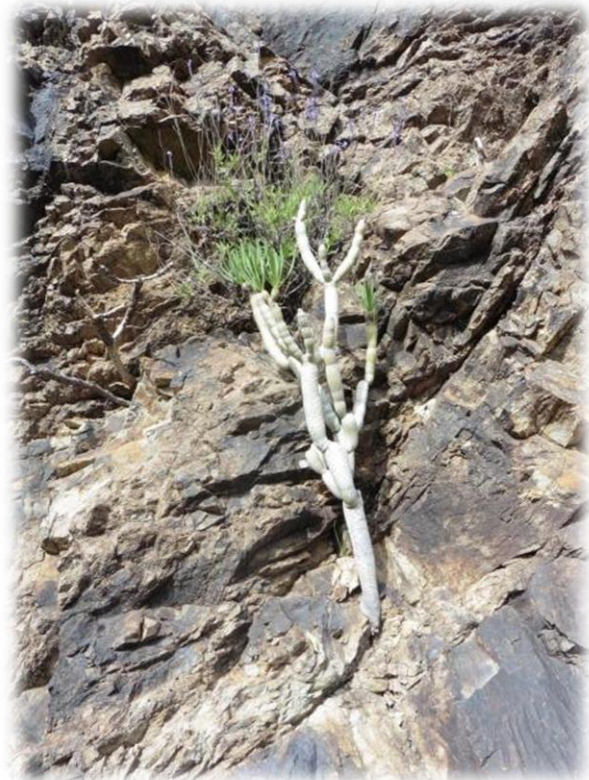
Doordat we dikwijls op de kam lopen hebben we de ene keer zicht op het dal van El Juncal en de andere keer zicht op het stuwmeer Cueva de las Ninas.

We hebben in de verte ook zicht op de Roque Nublo en de ernaast liggende rots die men de kikker noemt. Roque Nublo en de kikker zullen we op nog meerdere wandelingen zien.

We wandelen langs een camino real door een welriekend pijnboombos met, in de verte boven het dal van El Juncal, zicht op verscholen grotwoningen

Na onze wandeling brengen we nog een bezoek aan mijn lievelingsdorp Santa Lucia waar zich een prachtig museum (foto bovenaan) bevindt maar zelden open is omdat het museum enkel draait op vrijwilligers. Ik ben er dus nog nooit binnen geweest.

Ik kuier graag door de smalle straatjes van Santa Lucia en doe er telkens weer nieuwe ontdekkingen.

In 1905 werd de Santa Lucía-parochiekerk gebouwd in het gelijknamige dorp, op een helling, als vervanger van een kapel. Deze kerk is nu een populaire bestemming voor excursies in Santa Lucía. In de kerk is er een hoekje waar je eten kan doneren voor de armen.

Op weg naar huis stoppen we nog even aan een mirador om het berggebied Fortaleza te bewonderen. Ook hier zullen we later nog een wandeling doen.

's Avonds doen we nog een wandeling langs de kust aan ons vakantiehuis. Gran Canaria staat tevens bekend om zijn bronzen beelden die je overal tegen komt. Zelfs in de zee staat er hier een daar een beeld, soms zo levensecht dat je de indruk krijgt dat het echte mensen zijn.

Maandag 9 januari 2017

- Soort : Luswandering Nr. 50
- Plaats : Puerto de la Aldea
- Afstand : 6 km
- Stijgen : 450 m
- Dalen : 450 m
- Duur : 3 uur

Op weg naar onze volgende wandeling passeren we het openluchtmuseum van het gehucht Molino de Viento. Rondom de molen is een fraaie cactustuin aangelegd met enkele metalen kunstobjecten zoals een gigantisch strijkijzer en een koffiepote. De molen is vrij te bezoeken. Via twee kleine wenteltrappen kom je op het niet meer werkende maaldek. Bij het verlaten van de molen ben je vrij om een kleine bijdrage achter te laten in het daarvoor bestemde bakje.

Ter hoogte van de Barranco de Veneguera bij Fuente de los Azulejos zie je rotsen met een bijzondere blauwe kleur. Fuente de los Azulejos betekent fontein van tegels, omdat de kleur doet denken aan beschilderde gepolijste tegeltjes. De Moren brachten deze kunst naar Andalusië vanuit het Perzische Rijk. De blauwe kleur is het resultaat van een oxidatieproces.

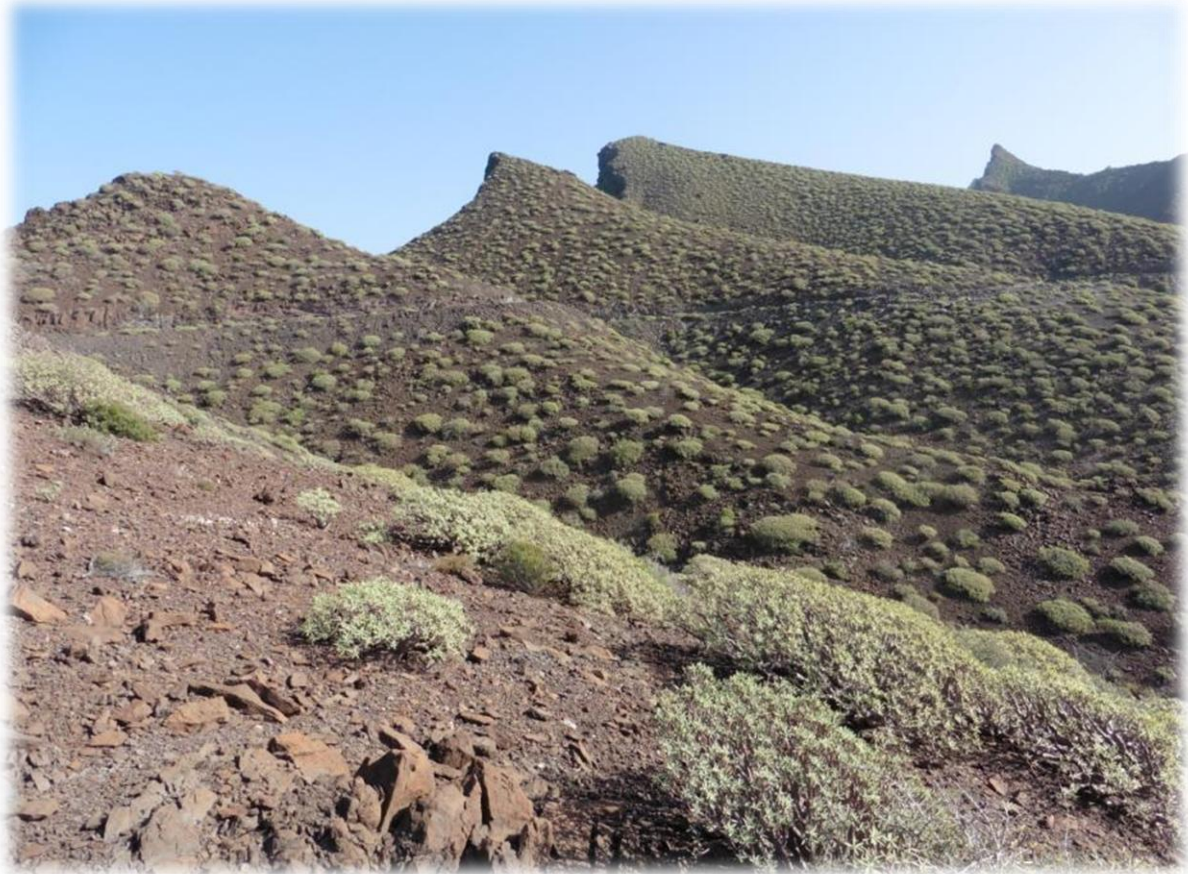

Voor we aan onze wandeling beginnen rijdt er ons nog een vrachtwagen voorbij vol geladen met zakken bananen.

Vandaag doen we een wandeling in de buurt van de Playa Chica in de Barranco del Perchel. Nagenoeg de gehele wandeling staan we in nauw contact met de woest gekloofde westkust.

Eerst wandelen we door een uitgedoofde kloof. Vervolgens gaan we langs hellingen die vol staan met wolfmelkstruiken, die door de wind zijn verwrongen. De plant heeft zijn naam te danken aan het, meestal, giftig melkachtige sap.

Na onze wandeling brengen we een bezoek aan, ongetwijfeld, het mooiste vissersplaatsje van Gran Canaria, Puerto de Mogán. Deze haven wordt ook wel het Venetië van Gran Canaria genoemd omdat er vele kleine kanaaltjes lopen onder de huizen. En ondanks de vele vissers is er vis in overvloed.

We zijn uiterst tevreden over onze vakantiewoning. Juist voor ons huis kunnen we de auto parkeren, staan er vuil- papier- en glascontainers en we hebben zicht op zee. In de buurt, op wandelafstand, is er een kleine bakkerij (7 dagen op 7 open) waar we alle dagen verse broodjes halen.

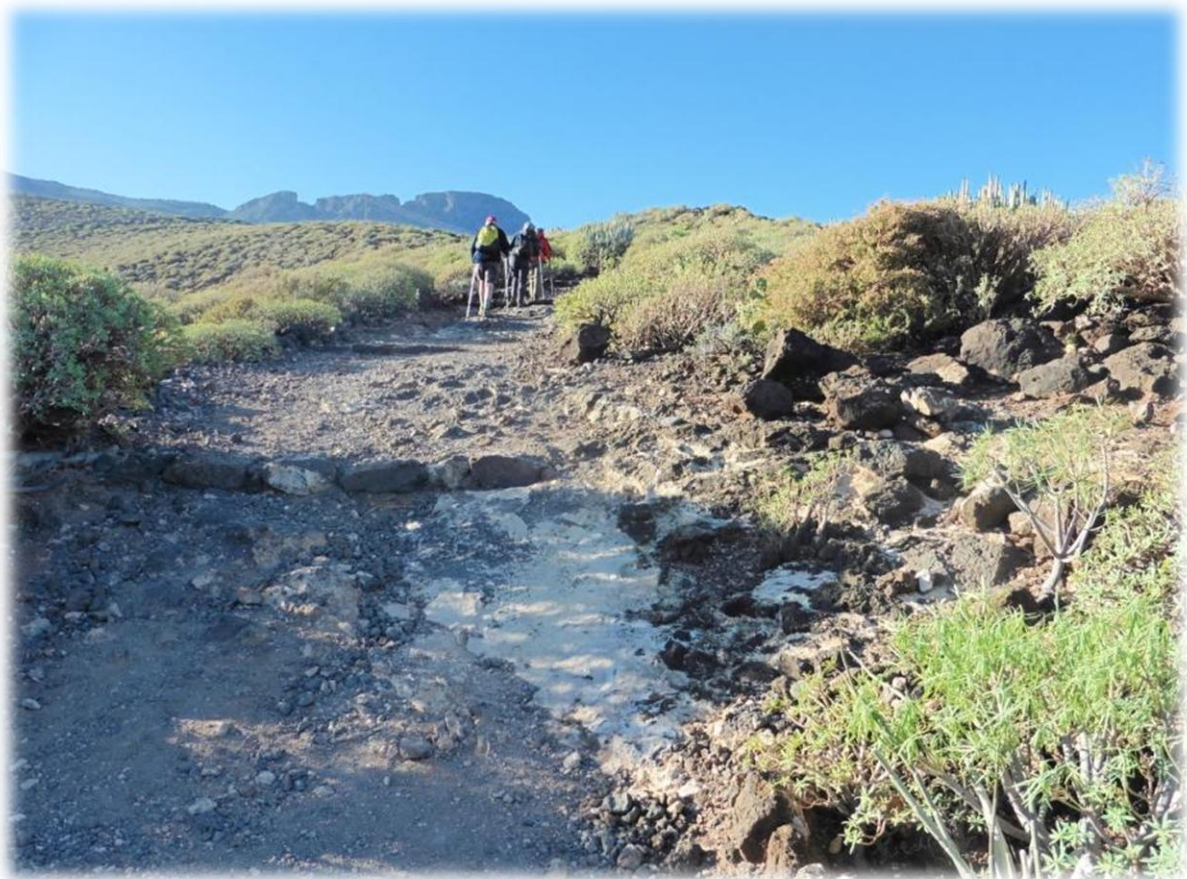
Dinsdag 10 januari 2017

- Soort : Luswandeling Nr. 53 en 54
- Plaats : Agaete
- Afstand : 11 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 6 uur

's Ochtends, bij aanvang van de wandeling, is het nog wat frisjes zeker als we in hoger gebied zitten. Maar eens de zon van de partij is dienen we al vlug een laagje kledij uit te trekken.

Vandaag doen we twee korte wandelingen in het noord-westen van het eiland. De eerste wandeling gaat naar het afgelegen strand van Guayedra. We hebben zicht op de haven van Puerto de las Nieves en zien juist een ferry van Fred Olsen de haven binnenvaren.

Over kale hellingen dalen we af langs enorme rotswanden door kleine kloven. Af en toe passeren we een machtige tabaibaplant met knoestige stammen. Het ingedikte sap kan als een soort kauwgom gegeten worden.

De dalbodem vormt een kleine groene oase. Hier leefde, na de conquista, de onttroonde koning van de Oude Canariërs, de Guanarteme van Galdar. Ook nu nog is hier een finca.